Innotrans 2016 – csapatépítő tréning

Jó dolog az, amikor az ember nem utálja alapból a munkáját, sőt, esetleg kedveli is azt. Például aki kiskorától rendőr, pilóta, orvos vagy kukás (jó, ez utóbbi szinte mindenkinél játszott) szeretett volna lenni, és végül bejött neki az „élet”, legalább munkahely szintjén.

Vagy mondjuk alapvetően mindig is szerette a vonatokat, a fejébe is vette, hogy megépíti a világ leggyorsabb vonatát, és végül csak sikerült eljutnia egy olyan munkahelyre, ahol vonatokat tervezhet. A leggyorsabb talán nem is, de a vonat, pontosabban az ICE új generációjának tervezése azért összejött, ami azért jó eredmény az „álmok valóra váltása” kategóriában.

Aztán van egy jó fej cég, amelyik tudja, hogy dolgozóinak egy része igencsak szakbarbár, szeretik is, amit csinálnak, a vonatokat. Meg van egy kiállítás kétévente Berlinben, az **Innotrans**, ami a vasútbuziknak valami olyasmi, mint a muszlimoknak Mekka; legalább egyszer az életben el kell oda jutniuk – de talán, és leginkább kétévente.

Volt, hogy dolgoztam Magyarországon is, számomra az úgynevezett csapatépítő tréningek mindig csupán lenyelendő keserű pirulák voltak. Jót röhöghetsz a kollégán, amint a rá feszülő, a kelleténél minimum két számmal kisebb neoprém ruhában, döbbenettel vegyes félelemmel az ábrázatán lezúg egy vadvízi víznyelőn, persze kajak nélkül, mert az már elveszett alóla. Persze nem kizárt, hogy pont a többiek fognak rajtad röhögni ezügyben.

Vagy golfoktatás címszó alatt hülyén hajlított botokkal felkapálod a méregzöld gyepet, mialatt a

labda, amire céloztál, meg sem rezdül.

Vagy megpróbálod bealvás nélkül kihúzni egy nyugodtabb sarokban az un. motivációs tréningeket, amikor az összes kis „jólmotivált” wannabe kolléga körbeugrálja a főnökeit a különböző idétlen és agyatlan feladatokkal, amiktől leginkább a heveny hányógörcs kerülget.

Persze minden ilyen csapatépítő fénypontja a csapatleépítés, azaz az esti kollektív bebaszás. Mélypontja meg ennek a másnapján következik, mikor az összes kolléga próbálta az információmorzsákat összecsipegetni, hogy kit is küldött el az anyjába, és melyik főnököt sikerült spontán pofánvágnia.

Nyilván ennek a dolognak is van létjogosultsága, ha más nem, hát még évek múlva is előkerülnek a fényképek (rosszabb esetben filmfelvételek) a legkompromittálóbb és elfelejteni kívánt pillanatokról – leginkább persze a Facebookon.

Szóval, visszatérve Németországba, ahol szerencsére (szerencsémre) – legalábbis a cégünknél – nem divat a csapatépítő, azért szerencsére ők is kompenzálnak: a vasútbuziknak ezúttal például kiállítottak egy különvonatot alvókocsikkal Berlinbe, az Innotransra.

A vonat a múlt héten Münchenből indult, ott van még a cégnek egy nagyobb ágazata. Mi Erlangenben szálltunk fel, és nyolc óra utazás után értünk Berlinbe. A vonat nyolc hálókocsiból és két étteremkocsiból állt, ezáltal az igényeknek teljesen megfelelően, ráadásul egy vadonatúj **Vectron**-t (ez egy mozdonytípus, csak hogy egyértelmű legyen, melyik cégről van szó) adtak a szerelvény elé az útra.

A reggeli, vacsora és az ital természetesen ingyen volt. A vonat reggel nyolcra futott be Berlin Charlottenburg-ba, ahonnan egy köpés már csak a Messe Süd megállóhely. A berlini közlekedés az Inno-s belépőjegyekkel ingyenes, ezeket meg persze szintén kaptunk – gyakorlatilag csak kajára kellett költenünk saját zsebből, no meg persze kávéra – sok-sok kávéra.

Az alvókocsis utazás azoknak, akik kollégiumban laktak és/vagy letöltötték becsülettel a sorkatonai szolgálatukat, némi jó sok nosztalgiázási lehetőséget kínál, ami negyven fölött már inkább frusztráló mint szórakoztató, de ezt azért nehéz bevallani magamnak – mármint hogy megöregedtem, vagy mi.

A kiállítás hatalmas területet foglal el, egy nap alatti bejárása gyakorlatilag lehetetlen. A lényeg persze középen, a síneken található, a „vasak”, a kiállított vonatok.

Ezúttal üzenem a **Bombardier**-nek, hogy nálam fekete pont jár azért, amit műveltek. Úgy gondolták, hogy az idekeveredő vasútbuzik szemét ki lehet szúrni holmi virtuális kiállítással – mindezt ráadásul úgy, hogy a gyáruk egy köpésre van Messe-től. Így, ha egy vonatukat elfelejtenék befékezni a ferencvárosi protokoll szerint, az már a kiállításra gurulna be.

A többiek szerencsére azért kitettek magukért. A leglátványosabb kiállított vonat talán a török **Velaro** volt, ami a céges belső élcelődés szerint csak abban különbözik a német változattól, hogy az étteremkocsiban döneres grillezőt is beépítettek – a vonathoz váró sor mindenesetre konstans volt és hosszú.

Jóhogy konkurencia, de az Alstom csodavonata, a **Coradia iLINT** hidrogéncellás változata nagyon meggyőző volt számomra: a vonat gyakorlatilag nulla emissziós. A betankolt (folyékony) hidrogén és oxigén elégetéséből víz marad vissza, míg a vonat egy tanknyi üzemanyaggal 600 – 800 km-t képes megtenni, maximum 140 km/h-s sebességgel, legfeljebb 300 utassal a fedélzetén.

A vonat a próbaüzemét 2018-tól kezdi meg Németországban, addig meg megpróbálják kifejleszteni az ehhez szükséges infrastruktúrát – hidrogéntöltő állomásokból egyelőre még nem erős a felhozatal. A folyékony hidrogén és főleg az oxigén biztonságos tárolása a vonat tetején elhelyezett hatalmas tankokban is felvet bennem pár kérdést, de bízok benne, hogy a fejlesztőknek sikerült valami megbízható megoldást találni ezekre a kérdésekre is.

Szerencsére több, hasonló próbálkozás is tetten érhető volt a kiállított vonatok és mozdonyok között, például az osztrákok felpimpelt **1063**-asa, a lemming-mozdony (mert ugye kell némi szuicid hajlam ahhoz, hogy a mozdonyvezető elől elzárjuk a kilátást). A mozdonyt ugyanis olyan szinten sikerült akkumulátorokkal és szuperkondenzátorokkal feltuningolni, hogy a vezetőnek semmi kilátása nem maradt a pályára – szerencsére a gép még csak egy kísérleti darab, a végleges sorozatig azért még akad majd rajta némi csiszolgatni való. Eleve szerintem a Li-ion akkumulátorok használata kissé oroszrulettessé teheti a vonatozást, mint ahogy azt a Samsung példája is bizonyította – de ne legyen igazam.

Mivel az ICE4-en dolgozok, nagy elégtétellel töltött el, hogy nagyon sok beszállító ennek a képével hirdette a termékeit, sok standon köszönt vissza a vonat jellegzetes képe. Külön örültem, hogy egy magyar beszállító pavilonján a vonat poggyásztartói is kiállításra kerültek, mint magyar termékek.

A kínaiak látogatóként és gyártóként is meggyőző súllyal képviselték magukat. Poénkodtunk is azon, hogy a látogatók által hazaküldött képekből összeállított terveket a helyszínen kinyomtatták és rögtön ki is állították – de persze ez csak egy rosszindulatú és minden alap nélküli feltételezés volt részünkről, hiába is próbáljuk egymás mellé tenni például a **Velaro** és a **CRH380** képeit. Igen, ismerem a CRH történetét és írtam is már róla, de itt a kiállításon már csak a Made in China címke maradt meg rajta, a többi valahogy „lekopott”.

Mindenesetre sikerült pár egészen a valóságtól rendesen elrugaszkodott makettel is előállniuk, ennyi erővel az Éhezők viadala vonatát is kiállíthatták volna. Tegyük hozzá rögtön, az, hogy Kínában mi kap zöld utat és mi nem, valami egészen elképesztő döntési mechanizmust sejtet, így nem kizárt, hogy a következő Innotrans-on (két év múlva) már ezt fogják kiállítani.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05
kiállítás, vasút, csapatépítő, 2016, Berlin, Németország, ICE, én-blog, Velaro, ICx, Innotrans

Bejegyzésmegtekintések száma: 106

From:
https://mail.bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
https://mail.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:innotrans

Last update: **2026/08/20 21:06**